

Република Србија
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

Број: службено
19. фебруар 2004. године
Београд

ВИШИ ТРГОВИНСКИ СУД, Београд
ТРГОВИНСКИ СУД, Београд
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ, информација о
питанима Савета за борбу против корупције Трговинском суду о стечају Сартида
ДРЖАВНИ ТУЖИЛАЦ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Београд

Предмет: Питана о стечају Сартида

Делегација надлежности

Трговински суд у Пожаревцу је стварно и месно надлежан суд за
вотене стечаја над Сартидом (предмет Ст 1827/02).

Виши трговински суд је својим решенем Су 17/02-46 од 25.07.2002.
године делегирао Трговински суд у Београду за поступак стечаја над Сартидом и
на тај начин одузео предмет Трговинском суду у Пожаревцу.

Питана:

1. Због чега је за стечај над Сартидом делегиран Трговински суд
у Београду,

2. Када из извештаја о раду Трговинских судова произилази да је суд у Пожаревцу ажурнији суд (много мане старих предмета) од суда у Београду (који има предмете старе и по 12 година),
 3. Када се имовина Сартиде налази на територији суда у Пожаревцу,
 4. Када Трговински суд у Пожаревцу сигурно познаје боље стале у Сартиду, јер је месно надлежан суд (кроз спорове).
2. Колико је било делегација у последне три године, да би се видело да ли су делегације честе или је ово изузетак.

Предмет продаје

Стечај је отворен над Сартидом а.д.

У стечају је продат Сартид а.д. као правно лице.

Метутим, Сартид а.д. је, као матично предузете, власник пет зависних предузета, и то:

5. Сартид – Стара железара – Смедерево;
6. Сартид – Бели лимови – Шабац (једна од најмодернијих фабрика у Европи);
7. Сартид – Велко Дугошевит – Кучево;
8. Сартид – Слободна зона – Смедерево;
9. Сартид – Лука – Смедерево.

Питана:

1. Да ли је кроз продају Сартиде као правног лица у стечају, Трговински суд у Београду продао власништво над пет зависних предузета,
2. Ако суд тврди да нису продата зависна предузета, ко је у регистрима судова уписан као власник свих пет зависних предузета.

Процена имовина

Економски институт је извршио процену имовине «Сартид» а.д, који је доставио под бројем 391/2 дана 2.12.2002. године и то методом приноса вредности (метод дисконтована новчаних токова). «Сврха процене је формиране информационе основе која те послужити за разматране стратешких алтернатива и избора адекватне пословне стратегије» навод Економски институт у ставу 2 на страни 1 извештаја. Овај извештај не улази у процену вредности сопственог капитала предузета (навод Економски институт на страни 1 став 7).

Процена према елементима методе дисконтована новчаних токова је у интервалу од USD 28.820.000 до USD 57.645.000 на који износ је извршена процена по основу укључивана претпоставки и метода процене вредности капитала.

Питана:

1. Зашто је процена уратена методом дисконтована новчаних токова у коју не улази процена вредности сопственог капитала (страна 1 став 7 налаза), него се процена даје на основу претпоставки о будућим токовима новца, што је битно за стратегију предузета, али није битно за повериоце, јер је повериоцима само битно да се у продаји оствари што већа цена?
2. Зашто није извршена процена методом «ликвидационе вредности» (ЛВ), што је уобичајен и примерен метод за стечај, јер се на тај начин добија ликвидациона вредност постојећег капитала?
3. Да ли је Економски институт вршио процену вредности власништва на 5 зависних предузета и да ли је та процена ушла у укупно утврђену процену у распону од USD 28.820.000 до USD 57.645.000?
4. Уколико је Економски институт вршио процену вредности власништва у зависним предузетима, онда треба објаснити како је дошло до тако мале процене када је Deloitte & Touche у априлу 2000. године проценио вредност капитала два зависна предузета, и то Сартид – Стара железара и Сартид – Бели лимови на износ 61.1 милион немачких марака, односно по тадашњем курсу око 30 милиона долара?
5. Уколико у процену није ушла процена 5 зависних предузета, да ли то значи да је Трговински суд покљонио страном купцу власништво на 5 зависних предузета?
6. Продају правног лица у смислу законских прописа, суд може да врши само ако је то повољније за намирене поверилаца. На основу којих мерила и доказа је суд утврдио да је за повериоце повољније намирене продајом правног лица, а не продајом појединачне имовине (као што је продаја власништва над зависним предузетима)?
7. Која мерила је суд применио када је без јавног надметања извршио непосредну продају за цену мању од најмане проценене цене?

Рад суда у стечајном поступку

Повериоци су од суда тражили информације Одбора поверилаца, као органа поверилаца и то на рочишту од 25.12.2002. године, поднесцима од 23.01.2003. године и од 20.02.2003. године метутим суд није формирао одбор поверилаца. Формирао га је тек 27.03.2003. године један дан пре доношена одлуке суда да овлаштује стечајног управника да Сартид прода одретену купцу.

Суд је на рочишту од 25.12.2003. године донео одлуку о потраживанима поверилаца, метутим писмени отправак је урадио након око 5 месеци после доношена одлуке, тако да су повериоци решена добили након извршене продаје.

Датуми који су битни за продају, а који указују на неподношљиву лакоту продаје правног лица од стране суда:

10. Дана 26.03.2003. године суд је позвао управника да предложи начин продаје,
11. Дана 27.03.2003. године суд је именовано одбор поверилаца,
12. Дана 28.03.2003. године стечајни управник је дао предлог да се изврши продаја правног лица непосредно US STEEL BALKAN-у за цену од USD 21.300.000,
13. Дана 28.03.2003. године (поднесци датирани на тај дан), пар стечајних поверилаца (банке у ликвидацији, не зна се колика су им потраживана) достављају мишлена да се прода Сартид, као правно лице, без пријемног печата суда, тако да се не види да ли су уопште наведени поднесци достављени суду или су приватно дати стечајном управнику,
14. Дана 28.03.2003. године (петак) суд доноси одлуку о продаји правног лица и овлаштује стечајног управника да заклучи такав уговор и то без оцене поволности намирена поверилаца методом продаје правног лица, без званичног мишлена поверилаца датог од стране Одбора поверилаца кога је суд именовано један дан пре одлуке,
15. Дана 31.03.2003. године (понеделак) стечајни управник заклучује уговор о купопродаји.

Питана:

16. Зашто је суду потребно 5 месеци да донесе решене о пријављеним потраживанима, а законски рок је најдуже 15 дана, а може да донесе одлуку о продаји правног лица за два дана?
17. Да ли је тачно да је суд своју одлуку о именовану одбора поверилаца од 27.03.2003. године ставио ван снаге, јер су у одбор били именовани повериоци који уопште нису имали потраживана према Сартиду?

18. Да ли је одбор поверилаца одлучивао о битним питањима на седницама у смислу члана 68 Закона о принудном поравнану стечају и ликвидацији?
19. Да ли се сматра да је одбор поверилаца дао своје мишлене да је за повериоце погодније намирене продајом правног лица, ако је пет чланова (за које се не зна колико је њихово потраживане у односу на укупна потраживана), дало своје мишлене, без одржавана седнице Одбора на коју су позвани сви чланови?
20. Да ли је суд сам, без прибављана мишлена поверилаца – одбора донео одлуку о продаји правног лица?
21. Која мерила је суд имао када је одлучио да је за повериоце погодније намирене из непосредне продаје правног лица (а не јавним надметанем), односно продајом појединачне имовине?
22. Да ли из оваквог поступана суда произилази да је намера суда била да се продаја изврши на брзину – изабраном лицу, а не да се стечајна маса формира на бази уновчена, које је најповолније за равномерно намирене поверилаца?
23. Да ли је стечајни судија уопште учествовао у овом поступку и да ли је на предлог стечајног управника дао своју сагласност?
24. Да ли је тачно да је стечајни управник у кумовским односима са Неманом Колесаром, који је дана 25.07.2002. године у име Премијера одговорио Министру Волфгангу Клементу на питања која је немачки министар поставио премијеру у вези поступка над Сартидом?
25. Да ли је Трговински суд својим непоступанем по захтеву Јавног тужилаштва у року, онемогућио Тужиоца да подигне захтев за заштиту законитости у законском року?

С поштованем,

ПРЕДСЕДНИК

Верица Барат